

WIADOMOŚCI PARAFIALNE

PARAFIA STARY SIELEC w SOSNOWCU

Porządek nabożeństw.

Niedziela 20 czerwca 1937 r.

Godz. 7. Msza św. — ks. Weber, nauka — ks. Proboszcz

Godz. 9. Msza św. — ks. Proboszcz, nauka — ks. Weber.

Godz. 11. Suma — ks. Weber, kazanie — ks. Proboszcz.

Ruch w Parafii.

We wtorek o godzinie 19 zebranie K. S. M. Męskiej (I i II zastępu).

We czwartek o godzinie 16 zebranie Krucjaty Eucharystycznej członków.

Chrzest św. przyjęli, stając się dziećmi Bożymi:

Włodzimierz Tabak, Marian Ferdek, Grażyna Wołoszyn, Kazimierz Zieliński, Lidia Czernik, Irena Gądek.

Zapowiedzi:

Jan Sierant, kaw. z par. tut. z Sabina Kowalczyk panną z Sosnowca; Władysław Łaskawiec, kaw. z Heleną Maniak ob. z par. tut.; Stanisław Dudek, kaw. zam. w Belgii od 8.VII a poprzednio w par. tutejszej z Anastazją Donicka wd. z par. tutejszej; Franciszek Krasnodebski, kaw. z par. tutejszej z Heleną Flisowską panną z Węchadłowa par. tut.; Czesław Otaszewski, kaw. z Dominiką Rojkówną panną ob. z par. tutejszej.

Związek małżeński zawarli:

Zdzisław-Karol Trytko z Janiną Anną Wasilewską.

Zmarli:

Józef Bażyk 47 l. Tadeusz Wardecki 8 l. Halina Pacioch 1 r. i 8 m. Marian Ferdek 1 m. Anna Moskwa 58 lat.

Rocznice zgonów:

Barbara z Kuerów Trzecińska, Adam Smoliński, Irena Wywiął, Franciszek Gołowski, Antoni Mieszczanin, Maria z Sypów Piotrowska, Jakób Stachowicz, Bronisława Palarz, Bronisław Łyżniak, Bogusław Lipa, Marianna Kotyla, Ludwik Bednarch, Waleria Knyszewska, Jakób Kalisz, Marianna z Paluchów Szopowa.

Pieśni:

1. Godzinki do Najśłodszego Serca Pana Jezusa.
2. Padnijmy na twarz, uderzmy czołem.

Dziesięć przykazań rycerek Krucjaty Eucharystycznej.

1) „Nigdy nie opuszcza porannej i wieczornej modlitwy”.

Rycerka pamiętać powinna o modlitwach porannej i wieczornej. Jednak modlitwy te nie tylko należy zwykle odmówić i na tym koniec. Nie, modlitwy te powinniśmy odmawiać pobożnie. Słowa gorącej tej modlitwy powinny płynąć z głębi naszych serc, a ze szczególną uwagą i czcią powinniśmy odmawiać Modlitwę Pańską czyli „Ojcze Nasz”, ponieważ modlitwę tę ustanowił Pan Jezus. A więc kochane rycerki nie opuszczajmy nigdy porannej i wieczornej modlitwy, odmawiajmy je zawsze pobożnie, niech one płyną z głębi naszych serc, a prośby nasze będą wysłuchane.

2) „W kościele czy kaplicy pełni honorową straż wobec Pana Jezusa”.

Rycerka znajdując się w kościele czy kaplicy powinna zachować się przykładnie i zawsze służyć wiernie Panu Jezusowi, albowiem dlatego nazywa się rycerką, że powinna Mu wiernie służyć jako rycerz nieulekniony. Powinna zawsze pełnić honorową straż wobec Pana Jezusa. Rycerka przechodząc koło jakiegoś kabluczki czy zawieszonego na drzewie obrazka na którym widnieje wizerunek Pana Jezusa, powinna oddać cześć należną Panu Jezusowi. Rycerki, nie zapominajmy sobie, że kiedy ujrzymy wizerunek Pana Jezusa, mamy oddać Mu cześć, która Mu się należy, pozdrowimy Go naszym hasłem: „Króluj nam Chryste zawsze i wszędzie”, a będzie nam przyjemnie żeśmy swój obowiązek spełnili.

3) „Odznacza się posłuszeństwem wobec rodziców i przełożonych”.

Dla każdego człowieka najbliższy jest ojciec i matka, dlatego też Pan Bóg na samym początku daje nam przykazanie swoje dotyczące posłuszeństwa względem rodziców: „Czcij

ojca swego i matkę swoją”. To przykazanie jest pierwsze w obietnicy „aby ci się dobrze działo i żebyś był długowieczny na ziemi”. Te słowa pisma świętego dowodzą, że po Panu Bogu, pierwsza miłość, cześć i posłuszeństwo należy się rodzicom, gdyż oni na ziemi są dla dzieci swoich zastępcami samego Boga. Po rodzicach należy się posłuszeństwo zwierzchności t. zn. duchowieństwu, wychowawcom, przełożonym i wszystkim osobom starszym. Mamy się kochane rycerki zestosować do tego przykazania, albowiem Bóg nas do tego powołuje.

4) „Stara się być pilną w nauce i szkolnych obowiązkach”.

Rycerka powinna także spełniać swoje obowiązki szkolne. Jest pilną w nauce. Uczy się dobrze, uważa na lekcjach, nie sprawia przykrości nauczycielstwu i koleżankom. Jest wzorem i przykładem dla innych dzieci. Stara się zwrócić uwagę tym, którzy lekceważą sobie lekcje i nauczycieli. Obowiązki swoje spełnia gorliwie i nie zaniedbuje się w nauce.

5) „Jest aniołem czystości i brzydzi się nieskromną ksządką, rozmową, obrazem i zabawą”.

Rycerka powinna się brzydzić nieskromną rozmową, Nie słucha tych, którzy ją chcą nakłonić do nieskromnej rozmowy, lecz zwraca im uwagę, żeby więcej tego nie robili. Rycerka nie czyta także nieskromnych książek i nie da czytać innym. Nie patrzy nigdy na nieskromny obraz i stara się zwrócić uwagę otoczeniu które ją do tego namawia. A co najgorsze nie zajmuje się nigdy nieczystą zabawą. Kochane rycerki zastosujcie się do tego i nie mówcie nigdy nieskromnych wyrazów, nie czytajcie podobnych książek i nie patrzcie na nieskromne obrazy, bo wszędzie na nas patrzy Bóg.

6) „Jest wzorem dobroci i unika wszelkich sprzeczek i kłótni”.

Rycerka jest wzorem dobroci. Unika wszelkich powodów do sprzeczek i kłótni. Nie sprzecza się nigdy i nie kłóci, lecz przeciwnie, stara się pogodzić swoje otoczenie nie dając doprowadzić do większej kłótni. Rycerka powinna być wzorem dla młodszego rodzeństwa. Powinna nigdy

nie doprowadzać do tego, aby wśród rodzeństwa wynikały jakieś sprzeczki, lub kłótnie. Pośród koleżanek kłótliwych powinna się zgodzić, sama unikając jakichkolwiek sprzeczek.

7) „Jest miłośnikiem prawdy i nigdy nie płami ust swoich kłamstwem”.

Hasło to powołuje nas do czynu abyśmy pokochały prawdę. Zebyśmy nigdy nie splamiły ust swoich kłamstwem. Rycerkę, zastanówmy się nad tym gdyby nam wypadła taka chwila w życiu, że za prawdę musiałabyśmy oddać własne życie; czybyśmy je oddały? O tak! Powinnyśmy je oddać i to z chęcią, aby nie splamić duszy swojej tym hanbiącym grzechem. Bo wspomnijmy sobie tylko, że Jezus oddał własne życie za nas, ażeby nas obmyć z grzechów. Dlatego więc my nie miałybyśmy oddać życia za Niego. Bo przecież trzeba nam wiedzieć, że oddając życie za prawdę, oddajemy je za Jezusa, bo nie kto inny nauczył nas mówić prawdę jak tylko Jezus. Czy będzie nam przyjemniej jeżeli skłamiemy i kłamstwem ocalimy życie? Owszem, może będzie nam przyjemnie, że będziemy znowu żyły dalszym trybem życia na ziemi, ale czy nam będzie tak miło i przyjemnie, kiedy nas Bóg wezwie przed swój trybunał? O, zapewne nie! A więc kochane rycerki wyrzekajcie się na każdym kroku kłamstwa i pomyślcie sobie, że zawsze i wszędzie patrzy na nas Jezus.

8) „Jest uczynną dla innych i brzydzi się samolubstwem”.

Rycerka powinna odznaczać się uczynnością. Powinna się dzielić z drugimi, jeżeli na przykład je w szkole śniadanie, a widzi, że jej biedna koleżanka nie ma wcale śniadania, powinna jej oddać połowę swojego. Rycerka także powinna być uczynną w lekcjach. Nie powinna być dumną z tego, że się dobrze uczy, więc nie potrzebuje pomagać innym. Właśnie przeciwnie. Pomaga chętnie drugim z chęcią daje rady w nauce słabszej od siebie koleżance. Nie opuszcza także ubogich, którzy proszą o jałmużnę, lecz zawsze ich wspomaga. A więc rycerki bądźmy zawsze uczynnymi, a będziemy spełniać gorliwie swoje ósme przykazanie.

9) „Jest pełna radości życia i stara się prawdziwą radość sprawić rodzicom i otoczeniu”.

Rycerka jest pełna radości i stara się w smutnych chwilach rozвесelić rodziców i otoczenie. Cieszy się życiem które dostała od Boga. Nigdy nie jest smutna i nigdy nie sprawia smutku rodzicom.

10) „Jest gorliwą apostołką katolickiej prasy”.

Rycerka z wielkim zainteresowaniem czyta pisma katolickie. Naprzykład: Przewodnik Katolicki, Niedziela, Rycerzyk Niepokalanej, Orędowniczek i inne. Rycerka stara się nakłonić rodziców i sąsiadów, aby prenumerowali pisma katolickie.

Kochane rycerki, a więc zastosujmy się do powyższych przykazań i gorliwie wypełniamy je. Hasłem naszym jest „Króluj nam Chryste, zawsze i wszędzie”! O, niechaj ten Jezus króluj nam na każdym miejscu, a przede wszystkim w sercach naszych i niech oddala od nas wszystkie błędne myśli, a serca nasze niech oczyszcza z grzechów i czyni nas skłonnymi więcej do dobrego niż do złego.

Powyższy referat opracowany i wygłoszony na zebraniu rodzicielskim w dniu 6 czerwca, przez jedną z rycerek Krucjaty Eucharystycznej.

A. Knapikówna.

Wstęp do KSMM!

Znajdziesz tu braci i pomoc

Nasza organizacja stara się zapiekować całością życia młodego człowieka, nie by ograniczać i krępować, lecz przeciwnie, by mu stworzyć jak najlepsze warunki rozwoju dla jego własnego dobra i dla dobra społeczeństwa.

Tylko bowiem ciałem i duchem silni i zdrowi, uratują ludzkość przed grozącymi jej nieszczęściami, zapewnią narodom szczęśliwsze warunki życia, postęp duchowy i materialny,

Ojciec św. o naszej organizacji

Jak wielkie nadzieje przywiązuje Kościół do naszej organizacji, świadczy opinia o niej Ojca Świętego, podana w liście księdza kardynała Sekretarza Stanu do księdza Prymasa A. Hlonda:

„Jego Świątobliwość upatruje z głębokim zadowoleniem niejako nowy dowód troskliwej opieki Opactwa Bożej nad Kościołem Świętym w tym, że z łona wiernego ludu wychodzą liczne a gorące zastępy młodzieńcze w chwili, gdy zewsząd uderzają w ludzkość fale nowoczesnego pogaństwa, zwiastujące światu smutne jutro. Pan Bóg wyposażył młodzież w osobliwsze dary, które ją wybitnie uzdolniają do sprowadzenia społeczeństwa na drogi prawa Bożego. Odnacza się młodzież szczerą wiarą, odwagą zdecydowaną i ukochaniem wielkich, szczytnych ideałów.

Nie dziw, że Boski Mistrz Ignął do młodzieży osobliwszym uczuciem miłości i że Kościół otaczał ją po wszystkie czasy bardzo troskliwą opieką, jako tę część owczarni Chrystusowej, która potrzebuje starannego kierunku, a dobrze poprowadzona z całą gotowością przyjmuje się zbawieniami zasadami Chrystusowymi. I właśnie do tej łatwości odczuwania i entuzjastycznego przeżywania ideałów nawiązuje Kościół, gdy w szeregi Akcji Katolickiej zaprasza i wprowadza hufce młodzieńcze, uważając za bardzo wskazany i użyteczny ich udział w obronie i krzewieniu wiary”.

Jaki powinien być kandydat?

W okresie kandydackim musisz okazać, że szczerze pragniesz zostać członkiem naszej organizacji.

Trzeba sobie powiedzieć: zabieram się do pracy! Przy tym całą moją dobrą wolę wydobędę z siebie.

Najważniejszą pomocą w pracy nad sobą jest łaska Boża. Będziemy starali się ją pozyskać, spełniając pobożne praktyki religijne: codzienna modlitwa rano i wieczorem, wieczorny rachunek sumienia, dalej modlitwa przed jedzeniem i po jedzeniu, przynajmniej w formie przeżegnania się, pobożny udział w niedzielnej i świątecznej Mszy św., częste wzbudzenie w sobie dobrej woli (intencji), nawiedzenie Pana Jezusa w Najśw. Sakramencie przy każdej sposobności, gdy jesteśmy blisko kościoła, możliwie częste przystępowanie do Sakramentu Pokuty i do Komunii św. Te i inne praktyki religijne rozgrzeją serce nasze miłością ku Bogu i otworzą je na działanie Jego łaski.

Zasady katolickie staramy się wprowadzić zaczynając od własnego życia codziennego. Nie będzie więc takiego kandydata, któryby nie kochał i nie szanował rodziców, nie żył w zgodzie z rodzeństwem, a także z sąsiadami i towarzyszami pracy, z innymi bliźnimi. Kto chce być członkiem naszej organizacji, musi być dobry, uczynny dla wszystkich, musi pomagać innym, kiedy tylko może, a nawet szukać sposobności do tego.

Wreszcie należy w czasie kandydowania poznać swoje obowiązki organizacyjne i wypełniać je. Należy starać się, aby jak najwięcej korzystać z pogadanek, ćwiczeń i innych zajęć, słowem, dążyć do tego, aby w czasie wyznaczonym przez kierownictwo Oddziału jak najlepiej ukończyć wyszkolenie kandydackie i zasłużyć na odznakę KSMM.